

Распусти народъ-тъ, за да идѣтъ по околны-тъ села и колибы да ношувать, и да намѣрягъ хранѣ; защото тука смѣ въ пусто мѣсто. А той имъ рече: Дайте имъ вы да ядѣтъ. А тѣ рекохъ: Ный нѣмамы повече отъ петъ хлѣба и двѣ рыбы, освѣнь ако бы да идемъ ный и да купимъ яденіе за всичкый-тъ тойзи народъ. Защото бѣхъ до петъ тысящы мажіе. И рече на ученицы-тъ си: Турѣте гы да насѣдате на купове по петдесеть. И сторихъ така, и турихъ всичкы-тъ да насѣдате. А той зѣ петъ-тъ хлѣба и двѣ-тъ рыбы, погледаъ на небе-то, и благослови гы, и гы расчупи, и даваше на ученицы-тъ си да сложатъ прѣдъ народъ-тъ. И ядохъ и насытихъ ся всичкы, и дигнѣхъ това що изостанѣ отъ укрухы-тъ, дванадесеть коша.

м Мат. 16; 15.
Марк. 8; 27.

н Мат. 14; 2.
Ст. 7, 8.

о Мат. 16; 16.
Іоан. 6; 69.

п Мат. 16; 20.

р Мат. 16; 21.
47; 22.

с Мат. 10; 58.
46; 24. Мар.
8; 54. Гл.
44; 27.

И *когато* той ся моляше на самѣ, съ него бѣхъ ученицы-тъ му; и гы попыта и рече: Кого мя казува народъ-тъ че съмь? А тѣ отговорихъ и рекохъ; *Едни казуватъ че си* Іоаннъ Кръститель; а други Илія; други пакъ че е въскрѣснѣль нѣкой отъ староврѣменны-тъ пророцы. И рече имъ: А вы кого мя казувате че съмь? Отговори Петръ и рече: Христосъ Божій. А *той* имъ запрѣти строго и повелѣ да не кажатъ това никому. И каза че Сынъ человѣческий ртѣба много да пострада и да бжде отхвърленъ отъ старѣйшины-тъ и пьрвосвященницы-тъ и книжицы-тъ, и убитъ да бжде, и въ третій-тъ день да въскрѣсне.

Казуваше още на всичкы: Ако ище нѣкой да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и нека носи кръсть-тъ си